

Poutník

roč.19, č.48

29.11. 2020

29.11. **Ne** 1. neděle adventní
Mše sv. pouze on-line
v 18.00 požehnání vánočního stromu ze Soběchleb v Žatci na náměstí

30.11. **Po** svátek sv. Ondřeje, apoštola

1.12. **Út** památka sv. Edmunda Kampiána, kněze a mučedníka
Mše sv. v 17.00 v Liběšicích

2.12. **St** středa po 1. neděli adventní

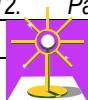

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

3.12. **Čt** památka sv. Františka Xaverského, kněze a učitele církve

4.12. **Pá** památka sv. Barbory, panny a mučednice (1. pátek v měsíci)

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

5.12. **So** sobotní památka Panny Marie (1. sobota v měsíci)

Mikulášská sbírka potravin ve prospěch potravinových bank

„Potřebujeme se - Staň se i ty Mikulášem“

Od 14.00 streamovaný koncert z RockCafé Praha

26 sběrných míst po celé České republice

14.00–18.00 sběrné místo trvanlivých potravin na liběšické faře

Mše sv. v 18.00 v Liběšicích – s nedělní platností
(po mši svatě modlitba mariánského večeraďla)

6.12. **Ne** 2. neděle adventní
Mše sv. v 9.00 v Liběšicích – pro starší
v 11.00 v Liběšicích – pro mladší
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivčicích

➤ Tuto sobotu se můžete zapojit do mimořádné **sbírky potravin u příležitosti svátku** velkého dobrodince chudých – **svatého Mikuláše**. Více se dozvíte na www.potravinovebanky.cz. Jedno ze 26 sběrných míst bude na faře v Liběšicích.

➤ Začalo **jubileum 900 let řádu premonstrátů**. Svatý Norbert založil svůj řád o Vánocích 25. prosince 1121. Oslavy 900 let začínají adventem roku 2020 a vyvrcholí o příštích vánočních svátcích. Začátek jubilea s požehnáním nových zvonů pro strahovský klášter si můžete prohlédnout na kanálu Youtube: <https://www.youtube.com/watch?v=rPi0Cbh9DPQ>

Poutníčkova

příloha

roč.19, č.48

❖ **Požehnání** pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně**
v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Advent neustále odkazuje k naději

(Papež František, 29.11.2020)

Dnes je první adventní neděle, kterou začíná nový liturgický rok. Církev v něm udává rytmus běhu času slavením hlavních událostí Ježíšova života a dějin spásy. Takto, jako Matka, osvěcuje naši existenciální pouť, podporuje nás v každodenních starostech a usměřňuje k definitivnímu setkání s Kristem. Dnešní liturgie nás nabádá k prožívání adventu, prvního a výrazného období liturgického roku, které připravuje na Narození Páně časem *očekávání* a *doufání*. Očekávání a naděje.

Svatý Pavel (srov. 1 Kor 1,3-9) konstatuje, že je třeba čekat. Na co? »Až přijde náš Pán« (v.7). Apoštol vybízí korintské křesťany i nás, abychom soustředili svoji pozornost na setkání s Ježíšem. Pro křesťana je nejdůležitější ustavičné setkání s Pánem, přebývání s Pánem. A přivyknutím na přebývání s Pánem života se připravujeme na setkání a přebývání s Pánem na věčnosti. A toto definitivní setkání přijde na konci světa. Pán však přichází každý den, abychom s Jeho milostí mohli prokazovat dobro v životě svém i těch druhých.

Náš Bůh je Bohem-který-přichází. Nezapomeňme, že Bůh je Bohem, který přichází ustavičně. On naše očekávání nezklame! Pán nikdy nezklame. Možná nás nechá čekat chvíli ve tmě, aby dal uzrát naší naději, ale nikdy nezklame. Pán stále přichází, je vždycky s námi. Někdy se nedá vidět, ale vždycky přichází. Přišel v přesném dějinném okamžiku a stal se člověkem, aby na sebe vzal naše hříchy. Slavnost Narození Páně připomíná tento první Ježíšův příchod v určitém dějinném kamžiku; přijde na konci času jako soudce všech a přichází každý den navštívit svůj lid, každého muže a ženu, kteří Jej přijímají ve Slovu, ve svátostech a v bratřích i sestřích. Ježíš, jak praví Bible, je u dveří a klepe. Každý den. U dveří našeho srdce. Klepe. Umíš naslouchat Pánu, který klepe, přichází Tě dnes navštívit a klepe na tvoje srdce neklidem, myšlenkou, inspirací? Přišel do Betléma, přijde na konci světa, ale přichází k nám každý den. Bděte, sledujte, co cítíte v srdci, když Pán klepe.

Víme dobře, že život má své výšiny i nížiny, světlá i stinná místa. Každý z nás zakouší chvíle zklamání, nezdaru a zmatku. Prožíváme navíc situaci, poznamenanou pandemií, což v nás budí starosti, obavy a malomyslnost. Hrozí pád do pesimismu, uzavřenosti a apatie. Jak na toto všechno reagovat? Žalmista radí: »Naše duše vyhlíží Hospodina, on sám je naše pomoc a štít. V něm se raduje naše srdce« (Žl 32, 20-21). Důvěřivé čekání na Pána skýtá oporu a odvahu v temných chvílích života. A z čeho se rodí tato odvaha a sázka na důvěru? Rodí se z *naděje*. A naděje neklame, je ctností, která nás vede vpřed, vstříc setkání s Pánem.

Advent odkazuje neustále k naději: připomíná nám, že Bůh je přítomen v dějinách, které vede k jejich cíli a plnosti, jímž je Pán Ježíš Kristus. Bůh je v dějinách lidstva přítomen, je „Bohem-s-námi“, Bůh není vzdálený, je vždy s námi a často klepe na dveře našeho srdce. Bůh putuje po našem boku, aby nás podpíral. Pán nás nikdy neopouští, provází nás v našich životních peripetiích, aby nám pomáhal objevit smysl této pouti, význam všednosti a naplňoval nás odvahou ve zkouškách a bolestech. Uprostřed životních bouří nám Bůh stále podává ruku a vysvobozuje nás z ohrožení. V knize Deuteronomium je krásná pasáž, kde prorok říká lidu: »Kterému národu by byli bohové tak blízko, jako jsem já tobě?« (srov. Dt 4,7). Žádnému, pouze my máme tuto milost mít Boha blízko. Očekáváme Boha, doufáme, že se ukáže, ale také On doufá, že my se ukážeme Jemu!

Nejsvětější Maria, žena v očekávání, ať provází naše kroky v tomto novém liturgickém roce, který začínáme, a pomáhá nám uskutečňovat poslání Ježíšových učedníků. Co je tím posláním? Podávat důvody naší naděje (srov. 1 Petr 3,15).